

РИЗИКИ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ ДЛЯ АПК УКРАЇНИ

Розташування України є унікальним та достатньо вигідним не лише з географічної точки зору, вона близька як до країн Європейського Союзу, так і до країн колишнього Радянського Союзу. Вона є транзитною державою між західними та східними країнами. І тому, на даний момент для України, проблема визначення інтеграційної стратегії розвитку: в якому напрямі повинна розвиватися економіка країни дотримуючись угод та вступити до Європейського Союзу, чи намагатись залишитись осторонь від об'єднань між країнами. Слід зауважити, що агропромисловий комплекс в Україні має досить потужний ресурсний потенціал, так як майже вся четверта частина світових запасів чорноземів, сприятливі кліматичні умови, працюючі та висококваліфіковані трудові ресурси. На даний момент для України існує два глобальні вектори інтеграції у світову економіку: прагнення до вступу в ЄС або глибша інтеграція із Росією, Білоруссю та Казахстаном у рамках Єдиного економічного простору [1, с.113].

Угода про асоціацію України з ЄС передбачає вихід відносин України з ЄС на новий рівень – перехід від партнерства і співробітництва до політичної асоціації та економічної інтеграції. Угода створює передумови для подальшого вступу України до ЄС, проте – не є ані його гарантією з боку ЄС, ані зобов'язанням з боку України. Робота над Угодою тривала п'ять років з березня 2007р. до березня 2012р. Угода є безстроковою, налічує близько двох тисяч сторінок.

Підписання Угоди було передбачено в листопаді 2013р. Після підписання Угода мала б бути затверджена парламентом кожної держави ЄС. Процес затвердження (ратифікації) може тривати кілька років, і лише тоді Угода набуде чинності. Водночас, окремі положення Угоди можуть бути введені в дію з моменту її підписання [2, с.178].

Умовами підписання Угоди, висунуті ЄС є : співробітництво з метою поширення регіональної стабільності; зміцнення миру та міжнародного правосуддя; утвердження верховенства права та зміцнення відповідних інституцій; реальні реформи (боротьба з корупцією, судова реформа, покращення умов підприємництва та ін.); поглиблення співпраці з метою боротьби з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму, незаконним обігом наркотиків, організованою злочинністю, тероризмом, а також розвиток співробітництва у сфері надання правової допомоги у цивільних та кримінальних справах.

Першою об'єктивною проблемою для українського села стає низька конкурентоспроможність товарів та послуг порівняно з аналогічною продукцією європейських країн. Конкурентоспроможність товарів ЄС підтримується завдяки таким механізмам: технічні стандарти, санітарні та фіто-санітарні норми, а також фінансова підтримка аграрного сектора з бюджету ЄС та окремих країн. Швидке відкриття внутрішнього ринку може привести до поширення експансії європейських товарів на український ринок. Це, в свою чергу, може зумовити ще більше поглиблення кризи аграрного сектора економіки та банкрутство вітчизняних сільськогосподарських підприємств. Серйозною проблемою є і нерівномірність розподілу благ між країнами та регіонами. Найуразливішим стає саме сільське господарство тих країн, що не подолали ще кризи агропродовольчих секторів.

Ще одна, не менш важлива, проблема, яка обговорюється українськими сільгоспвиробниками, це продаж землі іноземцям. Існують і інші побоювання українських аграріїв та політиків щодо вступу до ЄС.

Проблема низької конкурентоспроможності має розв'язуватися саме як виробниками сільгосппродукції, так і за сприянням самої держави. Підвищити виробництво навіть завдяки чіткому дотриманню технологій, безперечно, може кожен фермер чи господарство. Держава також повинна подбати про забезпечення гарантованого доходу сільгоспвиробникам, сприяти збуту сільгосппродукції; збільшити фінансування переобладнання підприємств

новітніми технологіями, вдосконалювати соціальну інфраструктуру села. Тобто слід розпочати використання засобів, що не є забороненими ЄС [3, с.78]..

Євроінтеграція сприятиме зростанню продуктивності економіки та темпів технологічної модернізації під впливом конкуренції на єдиному європейському ринку та забезпеченню вільного доступу до новітніх технологій, капіталу, інформації; підвищенню кваліфікації робочої сили за умов їх вільного руху в межах єдиного ринку; створенню більш сприятливого інвестиційного середовища; істотному зростанню обсягів торгівлі на ринку ЄС; створенню передумов для прискореного зростання взаємообміну в галузях з підвищеним рівнем науки та техноємності; підвищенню якості регулятивних інститутів у бюджетній, банківській, фінансовій сферах та корпоративному управлінні.

Література:

1. Базиліук Я.Б. Про пріоритети України у здійсненні економічної інтеграції / Я. Б. Базиліук // Стратегічна панорама. – 2005. – № 1. – С. 81–87.
2. Сіденко В. Розширення Європейського союзу на схід: наслідки для України / В. Сіденко // Національна безпека та оборона. -2009. - №9. - С. 25-29.
3. Фіалко А. Проблеми і перспективи інтеграції України до ЄС. [Електронний ресурс] /А. Фіалко // Проблеми і перспективи інтеграції України до ЄС. – 2013. - № 10. – Режим доступу: <http://www.uceps.org.ua/>